

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Iani Gvlielmi Verisimilivm Libri Tres

Gulielmus, Janus

Antverpiae, M. D. LXXXII.

Cap. XX. Plautus Asinaria emendatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70877](#)

Et hæc probabo doctis fortasse: ceteri quid probent
quid improbent manum non verterim.

CAPUT XX.

Plautus Asinaria emendatus.

ASINARIAE Plauti scena prima senex, aſſeſſor
per salutem suam fuorumque adiuratus, ne ven
reticeat, ita respondet:

Per Dium Fidium queris, iurato mibi
Video necesse esse eloqui, quidquid roges.

Ita ne obstinate aggressus, ut non audeam
Profecto, percunctanti quin promam omnis.

Primo versu sententia heret. nihil enim per Dium
Fidium seruus quæsierat. itaque mutarunt alii, qui
queris: ego vniuers litteræ mutatione malim, quare in
me Dius Fidius amet, inquit (per eum autem deum)
iurat ex more, quod sub dio esset) necesse esse video
eloqui me tibi omnia, ita me obstinate aggressus es.
Adiurauerat illum nempe per suam & fuorum fa
tem, quæ obtestatio veteribus sanctissima erat. Ap
puleius Milesiarum 11. Sic ille commotus: sed insta
Byrrhene, quæ cum adiuratione sua salutis ingratius
effari perfecit ut vellet.

Scena, Hercle vero.

Metuo ne ille obſcenarit meæ falſa fallacia.
Laudat aliter Nonius, Et vocum illuc obſcenauit. Com
p̄t̄e, nemo negat: sed vnde nescio an verum eloc
tim, Ecquo nunc illex obſcenauit. Ecqua, inquit, ille re
mihi fallaciarum comitia vitiauit. Idic antiqui pro
ille, ut omnes norunt. Terentius: Quam illuc quoniam
vnde is sit theſaurus sibi.

CAPTE